

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/62/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114012373
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2114012373.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci odsúdeného N. X., v konaní o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 20.02.2015 sp.zn. 30PP/205/2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14.04.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného N. X., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného N. X. o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Trnave zo dňa 23.11.2010 pod sp.zn. 5T/40/2008 pre trestný čin podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 5 rokov nepodmienené so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 20.11.2012 pod sp.zn. 3T/67/2012 podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v trvaní 3 roky a 6 mesiacov nepodmienené so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený, ktorý však do dňa neverejného zasadnutia na krajskom súde bližšie písomne nezdôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisu krajský súd zistil, že odsúdený si vykonáva tresty odňatia slobody v trvaní 5 rokov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trnave zo dňa 23.11.2010 pod sp.zn. 5T/40/2008 a trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 20.11.2012 pod sp.zn. 3T/67/2012. Lehota podľa § 66 odsek 1 písm. / Trestného zákona uplynula u odsúdeného dňa 25.11.2014 a predpokladaný koniec trestu má mať dňa 25.09.2017.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vyplýva, že odsúdený bol do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou premiestnený dňa 23.10.2012 a bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa nachádza aj v súčasnosti. Správanie a vystupovanie odsúdeného v predchádzajúcom v ústave bolo na požadovanej úrovni. Pracovne bol zaradený na pracovisku s dozorom v ústave Euroobuv, pričom jeho pracovná morálka bola na požadovanej úrovni v dôsledku čoho bol aj 4-krát disciplinárne odmenený naposledy dňa 19.10.2011 pochvalou za dobré pracovné výsledky. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou je na primeranej úrovni. Doposiaľ bol 1-krát disciplinárne odmenený dňa 16.01.2014 mimoriadnym povolením návštevy za zapájanie sa do činnosti súvisiaceho so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného. Disciplinárne potrestaný nebol. Je pracovne zaradený na pracoviská podľa potrieb ústavov. Naposledy

bol pracovne zaradený 30.10.2012 do 16.01.2014 na pracovisku v ústave s dohľadom Euroobuv, odkiaľ bol vyradený zo zdravotných dôvodov. Odsúdený nie je zaraďovaný do skupinových foriem práce, je mu venovaný individuálny prístup. Resocializačná prognóza u odsúdeného je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá v dôsledku jeho opakovaných odsúdení a trestných stíhaní, za spáchanie zločinu, a bez vzdelania. Z dostupnej dokumentácie sú v súčasnosti evidované ďalšie trestné stíhanie, ktoré sú voči odsúdenému vedené. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam riaditeľ ústavu skonštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a doporučil podmiennečné prepustenie odsúdeného.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta SR zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený v čase podania žiadosti splnil formálnu podmienku pre účely podmiennečného prepustenia a to v podobe výkonu dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd však z obsahu spisového materiálu, zistil, že u odsúdeného nie sú splnené všetky podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona.

Odsúdený síce svojim správaním a plnením svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody preukázal určité polepšenie o čom svedčí jeho vcelku pozitívne hodnotenie z ÚVTOS, avšak vzhľadom na jeho osobu, doterajší spôsob života, jeho trestnú minulosť ako aj resocializačnú prognózu, ktorá nevyznieva v jeho prospech najmä pre opakovanie trestnej činnosti, jeho úroveň vzdelania ako aj doposiaľ vedenie spôsobu života, je potrebné tieto okolnosti vyhodnotiť v jeho neprospech, ktoré skutočnosti v dostatočnej miere nedávajú záruky, že v prípade podmiennečného prepustenia menovaného na slobodu, by tento mohol viesť riadny život.

V tejto súvislosti je tiež dôležité uviesť, že odsúdený už bol vo výkone trestu odňatia slobody a mal dostatok možností v minulosti preukázať, že výkon trestu odňatia slobody splnil svoj účel a viac sa do rozporu so zákonom nedostane avšak sa dopustil opakovane spáchania skutkov kvalifikovaných ako trestné činy, za ktoré bol opätovne právoplatne odsúdený. Tieto skutočnosti v dostatočnej miere opodstatňujú obavu, že v prípade podmiennečného prepustenia odsúdeného na slobodu, by tento mohol v páchaní trestnej činnosti opätovne pokračovať a za takéhoto stavu aj krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vo veci rozhodol správne, keď žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietol. Záverom je potrebné poukázať na to, že podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom. Podmiennečné prepustenie má mať na odsúdeného prevýchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí. Nakoľko tým, že okresný súd odsúdeného podmiennečne z výkonu trestu odňatia slobody prepustí predpokladá, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. V súvislosti s týmto však je potrebné poukázať na opakovanú páchanú trestnú činnosť zo strany odsúdeného z čoho vyplýva fakt, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na jeho osobu je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pretože podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody nebol naplnený ani jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného N. X. ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.